

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/107/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2318010697
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Mihal
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2318010697.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Mihala a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Jozefa Piknu, v trestnej veci proti obžalovanému L. L., narodenému dňa XX. A. XXXX vo W., bytom A., G. XX/XX, prejednal na neverejnom zasadnutí konanom dňa 16. apríla 2019 v Trnave sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta proti uzneseniu Okresného súdu Galanta zo dňa 27. júna 2018, č. k. 9T/41/2018-249 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry Galanta (ďalej aj prokurátor) podal dňa 3. mája 2016 (č. l. 197 spisu) na Okresný súd Galanta podľa § 234 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej aj Tr. por.) obžalobu č. k. 1Pv 39/15/2202- 35, v ktorej obvineným M. I. a L. L. kládol za vinu spáchanie prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona (ďalej aj Tr. zák.) spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že 1/ v ranných hodinách dňa 06.01.2015 v meste A. na ulici R. v obytnom dome s popisným číslom XXX/X na siedmom poschodí L. L. s plochým skrutkovačom, ktorý mu dal M. I., pristúpil k vchodovým dverám do bytu N. O. a začal ich páčiť v oblasti zámku, čím otvoril vchodové dvere a dostal sa do bytu, vyniesol televízor značky Samsung Smart TV UE23H5450 s uhlopriečkou 82 cm, 19 palcový monitor k počítaču značky Philips, mobilný telefón značky Samsung S5610, šperkovnicu s obsahom 1 ks retiazka zo žltého a ružového kovu o dĺžke cca 45 cm, 2 ks prstene zo žltého kovu, ďalej z bytu vyniesol dámsku koženú tašku čiernej farby o rozmeroch cca 50x30 cm s väčšími úchytmi, v ktorej boli kožené rukavice, ďalej fotoaparát značky Minolta aj s brašnou, dámsku peňaženku čiernej farby v obale, staršiu peňaženku hnedej farby, jeden pár visiacych náušnic zo žltého kovu, 1 ks prepletený dámsky prsteň z bieleho kovu, prívesok, drevenú šperkovnicu potiahnutú kožou s hracím mechanizmom, jeden pár náušnic zo žltého kovu, 2 ks brošne, prívesok na retiazku z porcelánu elipsovitého tvaru s hlavou ženy osadené v pozlátenom kovovom rámi a jedny sklené korále navlečené na troch rovnobežných šnúrach tmavobordovej farby o dĺžke 60 cm, následne M. I. tieto veci ponosil do svojho bytu, po chvíli prišiel za ním aj L. L., kde si spoločne odcudzené veci prebrali a pretriedili, čím svojím konaním poškodenej N. O., spôsobili škodu odcudzením vecí vo výške 1.173,- eur a škodu poškodením dverí vo výške 150,- eur, hoci L. L. bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Galanta pod spisovou značkou OT 85/2014 zo dňa 28.03.2014, právoplatným dňa 28.03.2014, za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona

V bode 2/ totožnej obžaloby prokurátor kládol obžalovanému L. L. za vinu spáchanie prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, aký je uvedený v skutkovej vete bodu 2/ výrokovej časti citovanej obžaloby.

Obžaloba neobsahuje odôvodnenie.

Vo veci bol Okresným súdom Galanta vydaný dňa 5. mája 2016 trestný rozkaz (č. k. 1T/65/2016-201), ktorý vo vzťahu k spolupáchateľovi M. I. nadobudol (v nezmenenom rozsahu) dňa 5. júla 2016 právoplatnosť.

Z č. I. 205 spisu vyplýva, že dňa 11. mája 2016 podal proti totožnému trestnému rozkazu (č. k. 1T/65/2016-201) prokurátor odpor, a to len vo vzťahu k obžalovanému L. L.. Prokurátor namietal v tejto fáze výlučne výrok o uložení sankcie (právnou kvalifikáciu obžaloby nekorigoval).

Na hlavnom pojednávaní dňa 20. februára 2017 prokurátor právnou kvalifikáciu obžaloby nekorigoval.

Až na hlavnom pojednávaní dňa 18. októbra 2017 prokurátor právnou kvalifikáciu obžaloby korigoval v rozsahu č. I. 230 spisu a protiprávne konanie obžalovaného L. L. vo vzťahu ku skutku v bode 1/ obžaloby navrhol, bez ďalšieho, už právne posudzovať ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona, to s odôvodnením, že poukázal na pokyn Generálneho prokurátora SR zo dňa 30. mája 2017 (viac ako jeden rok po podaní obžaloby). Uznesením zo dňa 11. apríla 2018 samosudca vec postúpil senátu rovnakého okresného súdu.

Predseda senátu okresného súdu nariadil vo veci dňa 19. júna 2018 termín neverejného zasadnutia na deň 27. júna 2018, kedy senát tohto súdu rozhodol uznesením č. k. 9T/41/2018-249 tak, že podľa § 244 ods. 1 písm. h) Tr. por. odmieta obžalobu prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta a vec mu vracia.

Okresný súd toto rozhodnutie odôvodnil nasledovne (citácia):

„V predmetnej trestnej veci obžalovaných M. I. a L. L. bola Okresnou prokuratúrou v Galante pod sp. zn. 1 PV 39/18 dňa 03.05.2016 podaná obžaloba na Okresný súd v Galante pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/ v ranných hodinách dňa 06.01.2015 v meste A. na ulici R. v obytnom dome s popisným číslom XXX/X na siedmom poschodí L. L. s plochým skrutkovačom, ktorý mu dal M. I., pristúpil k vchodovým dverám do bytu N. O. a začal ich páčiť v oblasti zámku, čím otvoril vchodové dvere a dostal sa do bytu, vyniesol televízor značky Samsung Smart TV UE23H5450 s uhlopriečkou 82 cm, 19 palcový monitor k počítaču značky Philips, mobilný telefón značky Samsung S5610, šperkovnicu s obsahom 1 ks retiazka zo žltého a ružového kovu o dĺžke cca 45 cm, 2 ks prstene zo žltého kovu, ďalej z bytu vyniesol dámsku koženú tašku čiernej farby o rozmeroch cca 50x30 cm s väčšími úchytmi, v ktorej boli kožené rukavice, ďalej fotoaparát značky Minolta aj s brašnou, dámsku peňaženku čiernej farby v obale, staršiu peňaženku hnedej farby, jeden pár visiacich náušnic zo žltého kovu, 1 ks prepletený dámsky prsteň z bieleho kovu, prívesok, drevenú šperkovnicu potiahnutú kožou s hracím mechanizmom, jeden pár náušnic zo žltého kovu, 2 ks brošne, prívesok na retiazku z porcelánu elipsovitého tvaru s hlavou ženy osadené v pozlátenom kovovom ráme a jedny sklené korále navlečené na troch rovnobežných šnúrach tmavobordovej farby o dĺžke 60 cm, následne M. I. tieto veci ponosil do svojho bytu, po chvíli prišiel za ním aj L. L., kde si spoločne odcudzené veci prebrali a pretriedili, čím svojím konaním poškodené N. O., spôsobili škodu odcudzením vecí vo výške 1.173,- eur a škodu poškodením dverí vo výške 150,- eur, hoci L. L. bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Galanta pod spisovou značkou OT 85/2014 zo dňa 28.03.2014, právoplatným dňa 28.03.2014, za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm.

a) Trestného zákona

Konanie obžalovaného M. I. bolo z trestnoprávneho hľadiska kvalifikované ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák.

Konanie obžalovaného L. L. bolo z trestnoprávneho hľadiska kvalifikované ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák.

Okrem toho bolo obžalobou kladené za vinu L. L. i prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 28.09.2015 v čase o 18.40 hod. v meste A. na ulici C., za pohostinstvom P. prechovával pre vlastnú potrebu jeden kus plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom sušeného rastlinného materiálu, jeden kus poskladaný fragment tvrdého kriedového papiera s obsahom bieleho kryštalického materiálu s hmotnosťou 115 mg, pričom bolo expertízou na Kriminologickom ústave Policajného zboru v Bratislave zistené, že v uvedenom množstve bieleho kryštalického materiálu sa nachádza 69 mg absolútneho metamfetamínu, ktoré množstvo je považované za najmenej dve obvykle jednorazové dávky drogy, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998

Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok.

Dňa 05.05.2016 následne samosudca vydal trestným rozkaz, ktorým uznal obžalovaných za vinných na právnych a skutkových základov v zmysle obžaloby a uložil obžalovaným nasledovné tresty.

Obžalovanému M. I. podľa §194 ods. 2, § 36 písm. j/, l/, § 38 ods. 2,3, § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 roka, ktorého výkon mu podmienične odložil na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov.

Obžalovanému L. L. podľa § 194 ods. 2, § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 roka, pre výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Okrem toho súd podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodenú spoločnosť Allianz Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, Bratislava s nárokom na náhradu škody odkazuje na konanie vo veciach občianskoprávných.

Proti tomuto trestnému rozkazu podala dňa 13.05.2018 prokurátorka v zákonnej lehote odpor a to iba vo vzťahu k obžalovanému L. L.. V prípade obžalovaného M. I. trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 05.07.2016, a v prípade obžalovaného L. L. samosudca vo veci nariadil hlavné pojednávanie.

Dňa 18.10.2017 na hlavnom pojednávaní prokurátor pri prednese obžaloby v prípade konania obžalovaného L. L. v bode 1 obžaloby, žiadal zmeniť jeho trestnoprávnu kvalifikáciu na rozdiel od podanej obžaloby a to z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. na zločin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ s poukazom na § 138 písm. e/ Tr. zák.

Obhajca obžalovaného k prednesu zmenenej trestnoprávnej kvalifikácie prokurátorom predovšetkým zaujal stanovisko, že v danom prípade zo strany prokurátora došlo k porušeniu § 234 ods. 2 Tr. por., pretože prokurátor môže zmeniť právnu kvalifikáciu len pred podaním obžaloby. Taktiež namietal porušenie ustanovenie § 235 písm. d/ Tr. por., pretože v danom prípade musí obžaloba obsahovať aj odôvodnenie. Okrem toho obhajca namietal to, že vo veci sa realizovalo skrátene vyšetrovanie a nie vyšetrovanie, čo je v rozpore so zákonom.

Samosudca s poukazom na prednes prokurátora na hlavnom pojednávaní dňa 11.04.2018 podľa § 280 ods. 1 Tr. por. postúpil trestnú vec obžalovaného L. L. pre zločin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ s poukazom na § 138 písm. e/ Tr. zák. a iné vecne príslušnému senátu Okresného súdu v Galante.

Následne vo veci konal vecne príslušný senát s tým, že predseda senátu na deň 27.06.2018 nariadil neverejné zasadnutie o predbežnom prejednaní obžaloby.

Senát po prerokovaní predmetnej problematiky dospel k záveru, že v prípade obžalovaného L. L. došlo k závažným procesným chybám, ktorých vecný a procesný dopad viedlo k porušeniu jeho práva na obhajobu. Z uvedeného dôvodu súd odmietol obžalobu Okresnej prokuratúry Galanta podanú na obžalovaného L. L. pre zločin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ s poukazom na § 138 písm. e/ Tr. zák. a iné a zároveň jeho trestnú vec vrátil prokurátorovi Okresnej prokuratúry Galanta.

Súd predovšetkým zastáva právny názor, že postup prokurátora na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.10.2017, kedy v konaní pred samosudcom pri prednese obžaloby zmenil trestnoprávnu kvalifikáciu konania obžalovaného v bode 1 obžaloby z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. na zločin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ s poukazom na § 138 písm. e/ Tr. zák. nebol realizovaný v súlade so zákonom. Zákon ponecháva prokurátorovi právo disponovať s obžalobou až do momentu začatia hlavného pojednávania. Do uvedeného momentu môže prokurátor zobrať späť podanú obžalobu. V danom prípade prokurátor až po začatí hlavného pojednávania pri prednese obžaloby žiadal posudzovať konanie obžalovaného v bode 1 obžaloby nie ako prečin ale už ako zločin, pri ktorej právnej kvalifikácii už nebol vecne príslušný samosudca ale senát. Z uvedeného vyplýva, že ak prokurátor mal v úmysle posudzovať konanie obžalovaného v danom prípade podľa prísnejšej právnej kvalifikácie toho istého zákonného ustanovenia, tak mal postupovať podľa § 239 ods. 1 Tr. por., t. j. do začatia hlavného pojednávania zobrať späť podanú obžalobu. Uvedený postup prokurátora by v plnom rozsahu zabezpečil obžalovanému právo na obhajobu aj s poukazom na ustanovenie § 234 ods. 2 Tr. por., pretože ak po skončení vyšetrovania prokurátor dospeje k záveru, že skutok je potrebné posúdiť inak, tak jeho zákonnou povinnosťou je ešte pred podaním obžaloby na túto skutočnosť upozorniť obvineného ako jeho obhajcu, a to konkrétne na zmenu právnej kvalifikácie. Povinnosťou prokurátora je taktiež zistiť, či vzhľadom na túto zmenu nenavrhuje obvinený, resp. jeho obhajca doplniť vyšetrovanie alebo skrátene vyšetrovanie. Zmyslom tohto upozornenia je zabezpečenie práva na obhajobu obvineného.

V súvislosti z vyššie uvedeným súd poukazuje na to, že podaná obžaloba neobsahovala odôvodnenie, tak ako to má na mysli ustanovenie § 235 písm. d/ Tr. por. V prípade ak sa vo veci konalo vyšetrovanie, obžaloba musí obsahovať aj odôvodnenie obžalobného návrhu, ak sa konalo vo veci skrátené vyšetrovanie, obžaloba neobsahuje odôvodnenie. Z uvedeného teda vyplýva, že vo veci sa realizovalo skrátené vyšetrovanie. Súd je toho názoru, že prokurátor mohol tieto nedostatky odstrániť prípadným späťvzatím obžaloby do začatia hlavného pojednávania a následne vo veci nariadiť vyšetrovanie a po jeho skončení prípadne podať obžalobu, ktorá by obsahoval aj odôvodnenie v súlade s ustanovením § 235 písm. d/ Tr. por.

Súd z vyššie uvedených dôvodov dospel k záveru, že po vrátení veci prokurátorovi je potrebné vykonať prípravné konanie v súlade so zákonom, pri plnom zabezpečí práva obvineného L. L. na obhajobu.“

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote v neprospech obžalovaného L. L. sťažnosť prokurátor Okresnej prokuratúry Galanta a túto odôvodnil písomným podaním v rozsahu č. I. 256 - 257 spisu nasledovne (citácia):

„Uznesením Okresného súdu Galanta, sp. zn. 9T/41/2018 zo dňa 27.06.2018 podľa § 244 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku súd odmietol obžalobu Okresnej prokuratúry Galanta podanú na obžalovaného L. L. pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona spáchaný spoločným konaním ako spolupáchateľa podľa § 20 Trestného zákona a iné a zároveň trestnú vec vrátil prokurátorovi Okresnej prokuratúry Galanta.

V predmetnej trestnej veci bola dňa 03.05.2016 Okresnému súdu Galanta podaná obžaloba na obvineného L. L. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona spáchaný spoločným konaním ako spolupáchateľa podľa § 20 Trestného zákona a iné. Následne dňa 29.06.2016 (po podaní obžaloby) bolo vydané usmernenie námestníka generálneho prokurátora SR pre trestný úsek týkajúce sa výkladu aplikácie ustanovenia o trestnom čine krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona pri použití § 138 písm. e) Trestného zákona.

Z uvedeného vyplýva, že potreba zmeny právnej kvalifikácie vyplynula po podaní obžaloby, kedy prokurátor na uvedenú okolnosť už nemohol reagovať v zmysle ustanovenia § 234 ods. 2 Trestného poriadku. Prokurátor teda žiadnu zmenu právnej kvalifikácie nevykonal, ale ako strana trestného konania iba navrhol (čo vyplýva aj zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 18.10.2017 a dňa 11.04.2018) konanie obžalovaného L. L. právne kvalifikovať ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona spáchaný spoločným konaním ako spolupáchateľa podľa § 20 Trestného zákona. Mám za to, že hore uvedené v dostatočnej miere objektivizuje snahu prokurátora postupovať v záujme náležitého právneho posúdenie spáchaného skutku.

Súd sa pritom s návrhom prokurátora mohol, ale tiež nemusel stotožniť a spáchaný skutok mohol i naďalej posudzovať ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona spáchaný spoločným konaním ako spolupáchateľa podľa § 20 Trestného zákona. V konaní pred súdom vyplýva pre súd povinnosť rozhodnúť o každom návrhu, pričom tak môže učiniť v ktorejkoľvek fáze konania, najneskôr však pred meritorným rozhodnutím vo veci. Ak súd nemieni akceptovať návrh strany môže takýto návrh zamietnuť.

Navyše, podľa § 244 ods. 2 Trestného poriadku „ak súd dôjde k záveru, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby, pri správnom použití zákona treba posudzovať podľa iného ustanovenia zákona, ako ho posudzuje obžaloba, oboznámi s touto skutočnosťou osoby, ktorým sa doručuje rovnopis obžaloby a prokurátora, a vyzve obvineného a prokurátora, aby písomne oznámili súdu a sebe navzájom návrhy na vykonanie dôkazov, ktoré dosiaľ nenavrholi. Zároveň ich upozorní na ustanovenie § 252 ods. 2 až 5.“ Z citovaného ustanovenia možno vyabstrahovať, že rozdielnosť názoru na právnu kvalifikáciu spáchaného skutku oproti jeho posúdeniu v obžalobe nie je dôvodom na odmietnutie obžaloby a vrátenie veci prokurátorovi.

Teoreticky, argumentácia obsiahnutá v uznesení súdu o vrátení veci by bola opodstatnená za predpokladu, že by orgány činné v trestnom konaní počas prípravného konania úmyselne podkvalifikovali spáchaný skutok, ktorý by posudzovali ako prečin, či zločin, hoci už pri vznesení obvinenia alebo v priebehu prípravného konania by boli zrejmé skutkové okolnosti, z ktorých by nepochybne vyplývala právna kvalifikácia skutku ako obzvlášť závažného zločinu, kedy podľa § 37 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku po vznesení obvinenia musí mať obvinený obhajcu už v prípravnom konaní. Preto, ak aj dôjde k podaniu obžaloby pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin a v konaní pred súdom sa právna kvalifikácia skutku zmení na zločin, táto okolnosť nemôže spätne (do prípravného konania) spôsobiť porušenie práv obvineného, nakoľko uvedená zmena sa na postavení obvineného v podstate nijako neprejaví.

V nadväznosti na vyššie uvedené dodávam, že odmietnutie obžaloby a vrátenie veci prokurátorovi podľa § 244 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku je obligatórne spojené so zistením závažných procesných chýb, pričom uvedené ustanovenie zakotvuje demonštratívny výpočet, v rámci ktorého príkladmo uvádza porušenie ustanovení zabezpečujúcich práva obhajoby. V tomto smere mám za potrebné uviesť, že súdna prax stabilne za porušenia práva na obhajobu považuje prípady, kedy došlo k porušeniu ustanovení o povinnej obhajobe, alebo keď obvinený po určitú časť trestného konania nemal obhajcu napriek tomu, že ho mal mať a orgány činné v trestnom konaní alebo súd, v tomto čase vykonávali úkony trestného konania, ktoré smerovali k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Dôležité sú teda aj konkrétne podmienky prípadu a nie iba formálny prístup.

Vo vzťahu k argumentácii ohľadom absencie odôvodnenia obžaloby len zopakujem, že obžaloba bola podávaná pre skutok, ktorého právna kvalifikácia nevyžadovala odôvodnenie obžalobného návrhu, nakoľko sa vo veci nekonalo vyšetrovanie. Vychádzajúc zo stavu v čase podania obžaloby preto možno konštatovať, že prokurátor sa žiadneho pochybenia nedopustil a obvinený mal zachované všetky práva priznané mu Trestným poriadkom. Následná zmena právnej kvalifikácie, v dôsledku ktorej by v zmysle § 235 písm. d) Trestného poriadku obžalobný návrh musel obsahovať odôvodnenie nie je spôsobilá negatívne ovplyvniť postavenie obžalovaného a porušiť jeho právo na obhajobu.

Na dôvažok uvádzam, že účelom predbežného prejednávania obžaloby je podľa obsahu vyšetrovacieho spisu hodnotiť výsledky prípravného konania z toho hľadiska, či odôvodňujú postavenie obvineného pred súd. Vrátenie veci prokurátorovi je opodstatnené vtedy, keď súd nemá vzhľadom na priebeh a výsledky prípravného konania dostatočný a spoľahlivý podklad na riešenie základnej otázky, či je obvinený postavený pred súdom dôvodne. Ak ide o taký nedostatok, ktorý nie je prekážkou pre záver o dôvodnosti obžaloby, a ktorý sa dá odstrániť v konaní pred súdom, nie je namieste vec vrátiť prokurátorovi na došetrenie.

Na základe uvedeného navrhujem preto, aby Krajský súd v Trnave zrušil uznesenie Okresného súdu Galanta sp. zn. 9T/41/2018 zo dňa 27.06.2018 a uložil súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol.“

Obžalovaný sa k sťažnosti prokurátora vyjadril prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Juraja Gavalca dňa 8. októbra 2018 v rozsahu č. I. 260 spisu nasledovne (citácia):

„Okresný prokurátor v Galante podal sťažnosť proti uzneseniu Okresného súdu Galanta č.k. 9T/41/2018-249 zo dňa 27.6.2018, ktorú odôvodnil podaním zo dňa 30.8.2018.

Prokurátor tvrdí, že žiadnu zmenu právnej kvalifikácie nevykonal, len navrhol konanie obvineného právne kvalifikovať podľa prísnejšieho ustanovenia zákona.

Obhajoba s týmto názorom nesúhlasí, pretože prokurátor už prednášal obžalobu inak, než bolo jej písomné vyhotovenie, a teda od začiatku žiadal, aby sa konalo o prísnejšie posudzovanom trestnom čine, než bol uvedený v obžalobe.

Čo sa týka poukázania prokurátora na ustanovenie § 244 ods. 2 Tr. por., jeho aplikácia v danom prípade nebola možná, súd pri prednese obžaloby prokurátorom predbežne neprejednával obžalobu, nebol na to dôvod, a nie je možné z tohto ustanovenia „vyabstrahovať“ záver, aký urobil prokurátor.

Toto ustanovenie nie je možné použiť ani analogicky, pretože upravuje konanie v štádiu pred prednesením obžaloby, s ktorým sa spájajú celkom iné právne účinky a navyše sa predovšetkým zachovávajú takýmto postupom všetky práva obvineného, vrátane jeho práva na obhajobu.

Pri prednese obžaloby prokurátorom bolo už nariadené hlavné pojednávanie a došlo pri prednese obžaloby k prejavu, ktorý je jednoznačný v tom, že prokurátor zamýšľa skutok, pre ktorý bolo obvinenému vznesené obvinenie, posudzovať ako iný trestný čin, preto mal prokurátor postupovať podľa § 234 ods. 2 Tr. por. a teda mal obžalobu vziať ešte pred hlavným pojednávaním späť.

To, že dostali usmernenie z Generálnej prokuratúry SR až po podaní obžaloby predsa neznamená, že sa takto môže ospravedlniť zjavné porušenie zákona a nerešpektovanie práva obvineného na spravodlivé súdne konanie.

Obhajoba uvádza, že súd by mohol v danej veci posudzovať konanie obvineného podľa prísnejšieho ustanovenia zákona iba postupom podľa § 284 ods. 2 Tr. por., ale to by sa museli naplniť predpoklady uvedené v tomto ustanovení, čo sa rozhodne nestalo.

Okresný súd Galanta preto rozhodol správne keď obžalobu Okresného prokurátora v Galante odmietol uznesením č. k. 9T/41/2018-249 zo dňa 27.6.2018.“

Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti v zmysle § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokmi napadnutého uznesenia a tak zistil, že sťažnosť prokurátora je podaná v predpísanej forme a v zákonom stanovenej lehote, teda včas. Rovnako v rámci postupu svojho konania sťažnosť súd zistil, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu krajský súd zistil, že senát okresného súdu postupoval zákonným spôsobom a správne, keď dospel v posudzovanom trestnom konaní na neverejnom zasadnutí k tomu hodnotiacemu záveru, že sú splnené podmienky uvedené v ustanovení § 244 ods. 1 písm. h) Tr. por. na odmietnutie obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta č. k. 1Pv 39/15/2202- 35 zo dňa 3. mája 2016 a vrátenie mu veci.

Podľa právneho názoru odvolacieho súdu treba dať plne za pravdu argumentom prvostupňového súdu, špecifikovaným v písomnom vyhotovení napadnutého uznesenia. S ohľadom na tieto skutočnosti si senát krajského súdu ako sťažnostný súd závery súdu I. stupňa (i právny názor obhajcu, obsiahnutý v jeho vyššie prezentovanom vyjadrení k sťažnosti prokurátora) osvojuje, ako na správne na ne odkazuje, a to bez potreby ďalšieho opakovania takýchto dôvodov vo svojom sťažnostnom uznesení.

Keďže sa v uvedenej veci má jednať o zločin (prokurátor na tomto stanovisku trvá), malo a má sa vykonať vo veci vyšetrovanie (vrátane všetkého, čo s tým súvisí a čo prokurátorovi vyplýva z platných zákonov). Z uvedených dôvodov Krajský súd v Trnave sťažnosti prokurátora nevyhovel a podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ju ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.